

שבעה נכנסו בחייהם לכן ערן אלו הם (ק) שרה דכתיב

2
 (ק) אני שלימי אמנו ישראל אני שהשלכתי מנין הנכנסים לכן ערן. וכתוב בת
 פרעה דכתיב (ק) יהיה את יחד אמר הקב"ה אינו קורא למשה אלא בשם שקראתו
 שנאמר (ק) ויקרא אליו אלהים [גוי] הוא שאמר הוה (ק) ישלה מברוך יקחי
 ישגנו במים רבים. (ק) כי מן המים פשיתו את הקב"ה והביאה ישועה לישראל
 והוציאן לחיים הרני מאריך לך בחיים אמר כרתי ברית עם אבותיכם והם בהלכות
 אבותיהם זו ישעיה מלכות נדרבקה במ אני משלם לה. חירם (ק) מלך צד
 מאי אהל (ק) זה אהל מועד.
 גמטון ע"י סו"ט 210

בך נסתכלתי • נסתכלתי שולמו
 טהרה עתיד למרוד כי וגשמה עמך
 אלוה ובראיתי בלדס נקבים שמואלין
 רעי • חף חלול הוא וגם מנוקב ציוס
 הכרך טנט ציוס שנתתי (את) [ל]ן
 לני שטהא נברא כי [ציוס] טנו
 הנקבים בלדס: וקנסתי (ט) מיתה •
 וסיט טופך הקבר טהא חלול כמו
 חוף: נקראו על שמו • טיהא שמש ה':

מאי
 (ט) מלאכת תפיך ונקבך [בך] א"ל יהודה
 (אמר רב) א"ל הקב"ה לחירם מלך צור בך
 נסתכלתי ובראתי נקבים נקבים באדם וא"ד
 [ה"ק] בך נסתכלתי [יש ע"י] וקנסתי מיתה על
 אדם הראשון • מאי (שע"ה) ועל מקראיה אמר
 רבה א"ר יוחנן לא כירושלים של עוה"ז ירושלים
 של עוה"ב ירושלים של עולם הוה כל תרועה
 לעלות עולה של עולם הבא אין עולין (לה)
 אלא המזומנין [לה]:

ויקרא אליו אלהים

ע"י סו"ט 210

4
 ע"ן (כ) נכה לךך ותאמר אל אני מושב אלהים ישבת, מסאמר
 לו הקב"ה לחירם אתה עושה עצמך אלוה הנה חכם אתה
 מדניאל, נבוודנאצר רצה לקרב לזובח ניתוח ומנחה ולא רצה ואתה
 עושה עצמך אלוה מה היה סופו על ארץ השלכתך (כתוב ברמז
 ר"מ): לחירם מלך צר היה גאה ומתגאה עד מאד, מה עשה נכנס
 לים ועשה לו ארבעים עמודים של ברזל מרובעים ארובים שיעורם
 שוה והעמידם זה כנגד זה, ועשה שבעה רקיעים וכסא וחיות ורעמים
 וויקים וברקים. הרקיע הראשון עשה של זכוכית ת"ק אמה על ת"ק
 אמה ועשה בו חמה ולבנה וכוכבים. הרקיע השני עשה של ברזל
 אלק אמה על אלק אמה וסילון של מים מפריש בין ראשן של שני
 השלישי של ברזל אלק ות"ק אמה על אלק ות"ק אמה וסילון של
 מים מפריש בין שני השלישי ואבנים מגולגלות עשה ברקיע של ברזל
 שהיו מתבקעים אלו עם אלו וגשמיים כמו רעמים. הרקיע הרביעי
 עשה של עופרת שני אלפים אמה על שני אלפים אמה וסילון של
 מים מפריש בין רביעי לחמישי. הרקיע החמישי של נחשת ועשאו
 שני אלפים ות"ק אמה על שני אלפים ות"ק אמה וסילון של מים
 מפריש בין רביעי לחמישי. הרקיע השישי של כסף שלשה אלפים
 אמה על שלשה אלפים אמה וסילון של מים מפריש בין חמישי
 לשישי. הרקיע השביעי של זהב שלשה אלפים ות"ק אמה על שלשה
 אלפים ות"ק אמה וקבע בו אבנים טובות ומרגליות אמה על אמה
 והיה מראה מכאן ומכאן, מכאן נעשים ברקים ומכאן נעשים ויקים
 והיה מורעוע עצמו ואתם האבנים מתבקעות אלו עם אלו וגשמיים
 הרעמים, אמר הקב"ה ליחזקאל בן אשר אמר לחירם מלך צר מה אתה
 מתגאה יגור אשה אתה, אמר לפניו רבש"ע הואך אני הולך אצלו
 והוא תלוי באויר, באותה שעה הביא הקב"ה רוח בציצת ראשו
 והעלהו אצל חירם, כיון שראה חירם ליחזקאל נבהל ונודעו א"ל
 כי העלך לכאן, א"ל הקב"ה כך צוני לך אמר לו למה אתה מתגאה
 ילוד אשה אתה, א"ל יהוד אשה אני אלא שאני חי וקיים לעולם מה
 הקב"ה מושבו בלב ימים אף אני כן ולא עוד אלא כמה מלכים מתו ואני קיים,
 בשבעת רקיעים אף אני כן ולא עוד אלא כמה מלכים מתו ואני קיים,
 (וב) וכן אהר ועשרים מלכים ממלכי בית דוד ואהר ועשרים ממלכי
 ישראל וחמששים נביאים ועשרה כהנים גדולים קברתי כלם ואני חי
 חרי אל אני, אני מושב אלהים ישבתי בלב ימים, אמר לו יחזקאל
 וחי עמרו גדולים מכך ולא עשו במעשיך: כמה היה חירם דומה
 לעבד שעשה לבוש לאדונו כל זמן שהיה הלווה על אדונו העבד
 רואה היה מתגאה עשירי זה הלווה לאדונו, אמר האדון אני קורע
 הלווה ולא יהיה העבד מתגאה עלו, כך חירם היה מתגאה על ידי
 שלשה ארורים לבנה המקדש, אמר הקב"ה הריני מקריב את ביתי
 שלא יהיה חירם מתגאה עלו שנאמר ייפחה לבנון דלתך ותאכל אש
 בארץ, ומה היה סופו הביא הקב"ה עליו נבוודנאצר ובעל אש
 אמו גפנו והורידו מכסאו והיה הותך בשרו כשרו אנבעות בכל יום
 וכמבילים בתומץ ומאכלין עד עטת מיתה משונה, ואותן הפלטין מה
 נעשה בהם קרע הסב"ה את הארץ וגטס לצרקים לעתיד לבא.

6
 א"ר יוחנן משום ר' אלעזר בר' שמעון כל
 מקום שאהה מצא דבריו של ר'
 אלעזר בנו של רבי יוחי הנליל בהגדה עשה
 אונך באפרכסתי (היי"ט) לאמר ובכסב העמים
 השק'ה בכס וגו' אמר להם הקב"ה לישראל
 חשקני בכס שאפי' בשעה שאני משפיע' לכם
 גדולה אתם ממעשין (א"ר) עצמכם לפני נתיי גדולה לאברהם אמר לפני (ביאשתי"ח)
 ואבי עפר ואפר למשה ואהרן אמרו (שמות טו) ונתנו מה לרד אמר (תה"ל"ס סב) ואנכי
 חולעת ולא איש אבל עובים אינם כן נתתי גדולה למרד אמר (ביאשתי"ט) הכת
 נבנה לנו עיר לפרעה אמר (שמות ט"ז) מי ה' למגדליב אמר (פ"ב ט"ז) מי בכל אלי
 הארצות וגו' לנבוודנאצר אמר (שע"ה י"ז) אעלה על כמתי עב לחירם מלך צור אמר
 (יחזקאל ט"ז) מישב אלהים ישבתי בלב ימים אמר באותיותיו ר' יוחנן גדול שנאמר
 במשה ואהרן יותר נומה שנאמר באברהם דאלו באברהם כתיב ואנכי עפר ואפר
 ואילו במשה ואהרן כתיב ונתנו מה [ואמר רבא ואיתומא רבי יוחנן אין העולם
 מחקיים אלא בישביל משה, ואהרן כתיב רבא ונתנו מה] וכתיב העם (וי"ב ט)
 חולה ארץ על בלימת:

ע"י סו"ט 210

